

РЕШЕНИЕ

№ 1350

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. И.
като разгледа докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Административно наказателно дело № 20231110200149 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. Д. Е., с ЕГН *****, подадена чрез адв. А. С. от САК против наказателно постановление № СО-Т-С-21-04-240/26.08.2021 г., издадено от Д.П.Б, в качеството му на заместник-кмет на Столична община, с което на осн. чл.36, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО, Наредбата/, на жалбоподателката е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400.00 лева, за нарушение на чл.23 от НРУИТДТСО.

Жалбата е подадена в срок и е допустима /от АНО не е представено доказателство за връчване на обжалваното НП, както и за законосъобразно приложение на разпоредбата на чл.58а, ал.2 ЗАНН/.

В жалбата са наведени оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното НП, като се счита, че отговорността на жалбоподателката е ангажирана при неправилно приложение на материалния закон, считайки, че същата не е субект на административно-наказателната отговорност, защото не е имала качеството търговец, тъй като не е извършвала търговска дейност в качеството на физическо лице, а от името и за сметка на своя работодател – „*****“. Сочи се, че в качеството на продавач-консултант, наета по трудово правоотношение от работодателя

*****тя не е и субект на задължението по чл.23 от Наредбата, тъй като не е имала правото, нито е била длъжна да подава заявление за издаване на разрешение за ползване на място за търговия на открито. С тези съображения се моли за отмяна на обжалваното НП, като незаконосъобразно и неправилно.

В съдебно заседание, жалбоподателката Е., редовно призована, не се явява лично, а се представлява от адв. А. С., която по съображенията, изложени в жалбата, моли за отмяна на процесното НП и за присъждане на разносните, направени в хода на производството – заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300.00 лева, съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от ст. юрк. Т., който пледира за потвърждаване на НП като правилно и законосъобразно, като счита, че нарушението и отговорността на жалбоподателката за същото са категорично установени. Заявява, че санкционираното лице отговаря на дефиницията за търговец по смисъла на Наредбата, а именно по параграф 3, т.3 от Допълнителните разпоредби, препращащ към легалната дефиниция в Закона за защита на потребителите. С оглед на това и доколкото отговорността на физическите лица е независима от отговорността на юридическите, дори и да е установено дружеството, извършващо търговската дейност, счита, че за извършеното нарушение отговорност може да носи и съответното физическо лице, което пряко го е извършило, предвид нормата на чл.24, ал.1 ЗАНН. С оглед на това моли за потвърждаване на обжалваното НП и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В хода на съдебното следствие са разпитани в качеството на свидетели актосъставителя Д. Г. и св. Р. Х. – свидетел при установяване на нарушението и съставянето на АУАН, които логично, последователно и добросъвестно възпроизвеждат възприетите от тях факти, по време на извършената проверка в качеството на инспектори в Столичен инспекторат към Столична община. Поради това, съдът кредитира техните показния и поставя същите в основата на приетата за установена фактическа обстановка, а именно:

На 17.05.2021 г. около 14:30 часа, свидетелите Д. Г. и св. Р. Х. – инспектори в Столичен инспекторат към Столична община, извършили текуща проверка в парк „Заимов“ по спазване на правилата за осъществяване на търговска дейност на територията на Столична община. На централната алея в парка установили наличието на метална конструкция. Вътре се намирало лице от женски пол, което продавало различни стоки, като палачинки, безалкохолни напитки и минерална вода. Проверяващите лица не извършили контролна покупка, но категорично възприели, че други граждани си закупуват стоки от въпросната жена срещу заплащане. След това проверяващите се легитимирали и установили самоличността на лицето, което продавало описаните по –горе стоки - С. Д. Е., която им предоставила личната си

карта. Проверяващите установили също, че в обекта, от който се извършва продажбата има фискално устройство, което е регистрирано на юридическо лице. Въпреки това не се поинтересували кое е това юридическо лице и в какви отношения се намира с него лицето С. Д. Е..

Контролните органи приели, че лицето С. Д. Е. осъществява търговия на открито без наличие на съответно разрешение за това, издадено от кмета на район „Оборище“. За така установеното нарушение св.Георгиева съставила срещу С. Д. Е., Акт за установяване на административно нарушение № 21- 04-240/17.05.2021 г. за извършено на същата дата нарушение по чл.23 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община. Актът бил предявен на нарушителя, която след като се запознала със съдържанието му, го подписала без възражение. В срока, визиран в разпоредбата на чл.44, ал.1 ЗАНН също не е подадено възражение срещу така съставения акт. Въз основа на посочения АУАН е издадено и обжалваното в настоящото съдебно производство наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на жалбоподателя Е., на основание чл.36, ал.1 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община е наложена „глоба“ в размер на 400 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН – АУАН № 21-04-240/17.05.2021 г., длъжностна характеристика на длъжността „старши инспектор“; удостоверение изх.№ 030202200216929/22.11.2022 г.по чл.87, ал.6 от ДОПК, трудов договор №***** г., длъжностна характеристика на длъжността „продавач-консултант“, справка от НАП изх.№ 08388203024369/15.09.2020 г. за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ, удостоверение за декларирани данни изх.№ 030192203872945/06.10.2022 г. на ТД на НАП – Варна, Заповед № СО–РД-09-567/20.06.2019 г., Заповед № РД-09- 2540/12.12.2012 г. и Заповед № СО-РД-09-2027/29.11.2011 г. на кмета на Столична община, писмо изх. №987-1/30.01.2023 г. на директора на Офис Д. на ТД на НАП Варна, както и гласните доказателствени средства – показанията на свидетелите Г. и Х.. Съдът кредитира с доверие показанията на разпитаните свидетели, възприемайки ги като обективни и кореспондиращи с писмените доказателства по делото. В показанията си пред съда свидетелите Г. И Х. добросъвестно обясниха, че не си спомнят да са питали лицето С. Е. в какво качество извършва търговия – като търговец или като работник на обекта. Свидетелите бяха категорични пред съда, че не са извършили контролна покупка, но категорично са възприели извършването на покупко-продажби от обекта, а също и факта, че в обекта е имало фискално устройство, регистрирано на фирма – търговско дружество.

На следващо място, от представените писмени доказателства с жалбата и от адв.

С. в съдебно заседание - трудов договор № 17/15.09.2020 г., сключен между ***** ЕООД – гр. Д., в качеството му на работодател и С. Д. Е., като работник, изпълняващ длъжността „продавач – консултант“; както и длъжностната характеристика, подписана от Е. на същата дата -15.09.2020 г. и справката от НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ от 15.09.2020 г., безспорно се установява, че е налице трудово правоотношение между С. Е. и търговското дружество ***** ЕООД – гр. Д.. Също така става ясно, че посоченото дружество стопанисва проверения обект, с оглед на обстоятелството, че видно от писмо изх. №987-1/30.01.2023 г. на директора на Офис Д. на ТД на НАП Варна, ***** ЕООД има регистрирано фискално устройство на адрес: гр. София, район Оборище, парк „Заимов“, с дата на регистрацията: 14.03.2019 г., като за периода от м.март до м. юли 2021 г. има данни за реализиран оборот на посоченото фискално устройство.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи:**

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е процесуално допустима, тъй като изхожда от легитимирано лице и е срещу административно – наказателен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол.

Същата, следва да се приеме, че е подадена в срок, тъй като наказващият орган не представи надлежни доказателства за датата на връчване на обжалваното НП на С. Е., нито за законосъобразно приложение на разпоредбата на чл.58, ал.2 ЗАНН, като подробни съображения за последния извод са изложени в разпореждането за насрочване на делото №1620/06.02.2023 г.

С оглед на всичко гореизложено, следва да се приеме, че обжалваното НП не е било връчено по надлежния ред на жалбоподателя, поради което и процесната жалба следва да се приеме за подадена в законоустановения срок по чл.59, ал.2 ЗАНН, и като такава се явява процесуално допустима.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в пределите на тяхната материална и териториална компетентност. Спазен е регламентираният от нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН задължителен, минимален обем от информация. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства в АУАН и тяхното последващо възпроизвеждане в текста на атакуваното НП. Констатираното административно нарушение е описано точно и ясно, като са посочени всички елементи от състава на нарушението, както и съответстващата му правна квалификация, така че нарушителят

да е в състояние да възприеме фактическите и правни рамки на нарушението и адекватно да организира защитата си, което е и сторил. Спазени са и давностните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че в хода на административнонаказателната процедура не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания санкционен акт.

По същество на нарушението съдът намира следното: Съгласно сочената за нарушена правна норма на чл.23 от НРУИТДТСО - Търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. От събраните по делото доказателства, анализирани по –горе не се доказва по изискуемия от закона безспорен и категоричен начин авторът на извършеното нарушение. В този смисъл е налице неправилно прилагане на материалния закон.

Според разпоредбата на чл. 26 от НРУИТДТСО при извършване на търговия по чл. 19 (търговия на открито е търговия на дребно върху терени общинска собственост), търговецът е длъжен да представи при поискване от контролните органи определени документи, един от които се явява разрешение за ползването от него място, издадено от кмета на района, на територията на който се извършва дейността. В конкретния случай, от доказателствената съвкупност по делото се установи, че проверяващите служители на Столичния инспекторат не са установили кое именно лице извършва търговска дейност в обекта, като не счели дори за необходимо да установят на кое юридическо лице е регистрирано фискалното устройство в обекта. При това положение не е проверено и установено дали на името на ***** ЕООД /юридическото лице, от чието име и за чиято сметка се извършвала търговската дейност в обекта/ няма разрешение за ползването място, издадено от кмета на район "Оборище".

Св.Георгиева на зададен въпрос от процесуалния представител на АНО действително отговори, че в парк „Заимов“ е забранено да се издават документи за търговия на открито, и че такива не се издават от кмета на район „Оборище“, но свидетелката няма как да е категорично убедена в така твърдяното обстоятелство, без да е направена проверка в Столична община, район Оборище, каквато очевидно не е била направена. Несъмнено установено е и това, че при извършената проверка жалб. Е. не е представила разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район Оборище нито на името на нейния работодател - ***** ЕООД, от чието име и за чиято сметка извършвала търговска дейност, нито на нейно име. Разрешение не се представи и в хода на съдебното производство, с оглед на което съдът приема, че липсва издадено такова.

Следователно е налице извършено административно нарушение по чл.23 от

НРУИТДТСО, съдът обаче, счита, че актосъставителят и АНО са допуснали неправилно определяне на субекта на извършеното иначе деяние.

Безспорно е доказано от допълнително представените писмени доказателства с жалбата и от адв. С. в съдебно заседание и не се спори по делото от страните, че в обекта – метална конструкция, от която жалб. Е. продавала палачинки, безалкохолни напитки и минерална вода, дейност е извършвало ЮЛ – ***** ЕООД, в което жалб. Е. работела като работник на длъжност „продавач-консултант“. В този случай, за извършеното нарушение на чл.23 от НРУИТДТСО, съгл. чл.24, ал.2 от ЗАНН, отговорността би могла да бъде ангажирана в три хипотези на "субект" на деянието: или самото ЮЛ, ако е предвидена такава отговорност, или неговия управител, но в изрично посочено такова качество, или жалб. С. Е., в качеството на работник или служител, но отново в това качество, а не като гражданин, в каквото качество е ангажирана отговорността ѝ в конкретния случай. Т. е. тя може на осн. [чл. 24, ал. 2 от ЗАНН](#) да понесе отговорността за нарушението, извършено при осъществяване дейността на ***** ЕООД, но именно в качеството на работник в това дружество. Тя безспорно е физическо лице, но правосубектността ѝ като "обикновено" ФЛ-гражданин е една, а като работник/служител в ЮЛ, което реално извършва търговската дейност – друга. Или, ако АНО бе желал да санкционира с наказание "глоба" лицето С. Е., като работник, извършил административно нарушение при осъществяване дейността на юридическото лице ***** ЕООД следваше изрично / а и актосъставителят разбира се в акта/ да посочи, че Е. се наказва с "глоба" – та, но като "работник" на ***** ЕООД за извършено административно нарушение при осъществяване търговската дейност на посоченото юридическо лице. При това обаче, за да бъде ангажирана отговорността ѝ за виновно извършено административно нарушение, следва да се изследва и дали не са налице основания за приложение на разпоредбата на чл.25 ЗАНН, а именно дали работникът не е действал при условия на изпълнение на неправомерна служебна заповед, дадена по установения ред, при което положение и ако заповедта не съдържа очевидно за работника нарушение, същият не носи административно-наказателна отговорност.

Всички тези обстоятелства обаче не са били изследвани нито от актосъставителя, нито от АНО, в нарушение на изискванията на чл.53, ал.3 от ЗАНН от страна на наказващия орган.

Липсата на този съставомерен признак – точното качество на субекта на нарушението, при нарушение, извършено при осъществяване дейността на едно ЮЛ, води до неправилна – непълна квалификация на деянието. А актосъставителят и АНО са имали възможност да установят, че Е. към датата на нарушението притежава именно това качество /работник на ***** ЕООД/. Видно от материалите по админ. нак. преписка, било им е известно обстоятелството, че в проверения обект търговската

дейност се извършва от името и за сметка на юридическо лице, тъй като фискалното устройство, намиращо се в обекта е регистрирано на юридическо лице. Но както проверяващите, така и актосъставителят и АНО са приели, че това обстоятелство е ирелевантно и не са наказали С. Е., в качеството на работник на ***** ЕООД за нарушение извършено при осъществяване дейността на юридическото лице, а гражданина С. Д. в нарушение на закона.

Това обстоятелство има съществено значение, включително с оглед на това, че при правилно индивидуализирано качество на субекта, извършил нарушението, ако деянието е извършено при условията на чл.25 ЗАНН, работникът не би следвало да носи административно-наказателна отговорност, но при ангажирана отговорност на жалбоподателката в лично качество на физическо лице, тя е лишена от възможността дори да наведе подобно възражение.

По сочените по-горе мотиви, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление в елемента "авторство" на деянието е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Освен това, до този извод се стига въз основа на допълнително установените факти, които не кореспондират на фактическата обстановка, описана в АУАН и НП, с оглед на което последната остана недоказана, доколкото от събраните доказателства се установи по категоричен и несъмнен начин, че С. Е. по посоченото време и на посоченото място не е извършвала търговия на открито от свое име и за своя сметка като физическо лице, а от името и за сметка на юридическо лице - ***** ЕООД, който факт изобщо не е упоменат в АУАН и НП. Следователно не се доказаха и фактическите твърдения, описани в АУАН и НП, което е още едно основание за отмяна на обжалваното НП, поради неправилно приложение на материалния закон, а именно недоказаност на административнонаказателното обвинение.

Съдът констатира, че жалбоподателят претендира на осн.чл. 63, ал. 3 от ЗАНН и разноски за адвокатско възнаграждение по делото в размер на 300. 00 лева. Когато такива са направени в хода на съдебното производство, то понасянето им се определя по реда на АПК. А там, в чл. 143, ал. 1 се указва, че, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

Така, с оглед решението на съда по същество на казуса – да отмени Наказателното постановление, въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати направените от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение в процеса. Възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, не е направено от въззиваемата страна, поради което и съдът присъжда в тежест на наказващия орган,

претендираните от жалбоподателя разноски в размер на 300. 00 лв. – за адвокатско възнаграждение, предвид представения по делото договор за правна защита и съдействие. В договора е посочен размера на възнаграждението, че същото е платено в брой, поради което и има доказателства, че разноските са реално направени от жалбоподателя.

Що се отнася до искането на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде оставено без уважение, предвид изхода на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3, т. 1, вр. ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СО-Т-С-21-04-240/26.08.2021 г., издадено от Д.П.Б, в качеството му на заместник-кмет на Столична община, с което на осн. чл.36, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО, Наредбата/, на С. Д. Е., с ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400.00 лева, за нарушение на чл.23 от НРУИТДТСО.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. Д. Е., с ЕГН *****, сумата в размер на 300.00 /триста/ лева, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение в производството по обжалване пред СРС на НП№ СО-Т-С-21-04-240/26.08.2021 г., издадено от Д.П.Б, в качеството му на заместник-кмет на Столична община.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София, на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____